

Výprava na Akademické týdny

29. 7. 2025

Letos jsem jel na Akademické týdny jen na den bez ubytování, zato jsme jeli ve čtyřech: skauti Láďa, Hanka, Věra a kurátorka evangelického sboru Eva. Akademické týdny se po ztrátě Horalky a roční pauze konaly přímo v Novém Městě nad Metují v areálu kláštera Milosrdných bratří. Vyjžděli jsme autem z Kutné Hory v 6 ráno, abychom stihli dopolední program. Do cíle jsme se dostali krátce před osmou, takže jsme mohli zastihnout polovinu ranní mše.

Jezdím sem už léta, tak tu mám dost známých, jak u stánku se vstupenkami, tak i řeholní sestry. Sestra Jana mě provedla klášterem ještě před první ranní přednáškou. Stany nestojí v zahradě, kde by nebylo místo, ale v klášterních celách, V klášteře je čajovna, zato kavárna v zahradním skleníku.

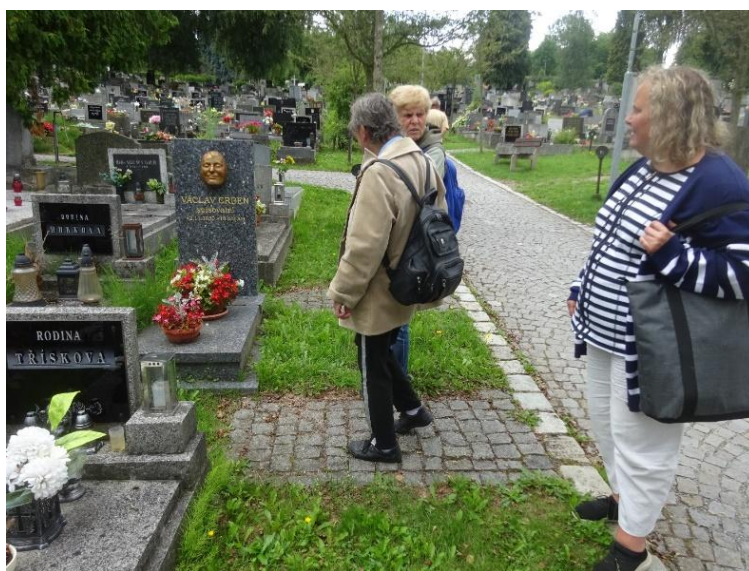
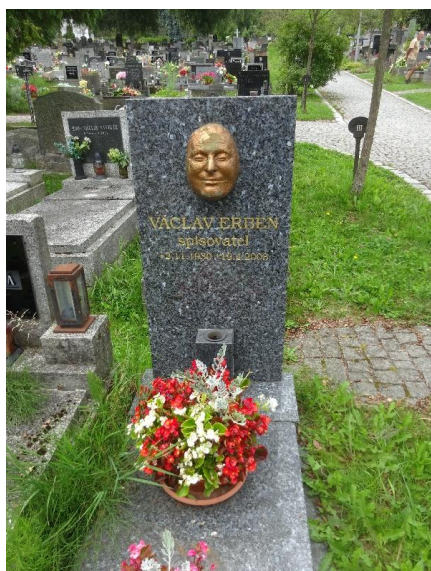
První přednáška: Ladislava Heryána s názvem I cesta je cíl, na konci přednášky si diváci vyžádali písničku, viz příloha, i když pořadatelé pro nedostatek času nechtěli. Tady sedí naše skautsko-evangelická skupinka. Po celou dobu jsou zde stánky s občerstvením, nahrávkami přednášek a knihami. Já jsem si dal palačinku s nutelou a banánem.

Druhá dopolední přednáška: Jeroným Klimeš „Existují bytosti jako anděl či ďábel?“ Potkali jsme tu skauta Boba.

O polední přestávce jsme si vyjeli do Náchoda na hřbitov. Je tu pohřbený Jan Letzel, architekt hirošimského průmyslového paláce, který odolal atomovému bombardování. Ve vitrině náhrobku je kus betonu z Hirošimy, kterou sem dovezla japonská delegace zhruba před 15 lety jako památku tohoto bombardování (letos v srpnu bude 80 výročí). Ještě od místních jsme se dozvěděli, že tu je pohřben místní rodák spisovatel detektivek (kapitán Exner) Václav Erben.

Před dalšími přednáškami jsme se ještě podívali na novoměstský zámek, zde most od Dušana Jurkoviče.

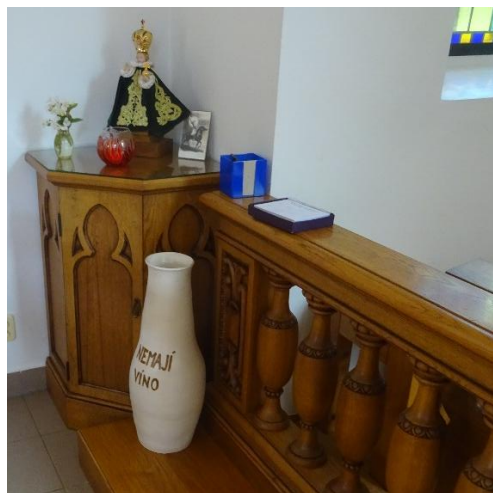

Odpolední přednášku prof MUDr Jan Pirk DrSc o stresu. Následovalo divadlo pro děti, to už jsme nezůstali, tady je sestra Jana podle pohárků je vidět, že i sestry řeholnice fandí Slavii.

Při zpáteční cestě jsme si prohlédli poutní místo Rokole. Pramen zázračné vody a betlémskou kapli, kde je možné napsat přání,

vhodit do vázy a sestry z kláštera se za splnění těchto přání pak přimlouvají.

Ještě jsme zde prošli cestu manželů s 15 zastaveními (křížová cesta je v lese na druhé straně silnice) a Stromem naděje se zavěšenými růženci (Strom naděje, motivační projekt, Sad nadějí pro onkologické pacienty a pacienta v remisi).

